

Leven onder mensen

Geen mening
over mensen:

ieder mens
is de moeite waard.

Marcel Zagers

Inhoud

9 augustus 2020

Welkom	3
Kleur in je leven	3
Beperkingen als talenten	4
Beeld van mensen	4
Stoepkrijt	5
Het liefste van alles	5
Laat jezelf niet middelen	6
Ik vind je lief	6
Een uitgelezen kans	7
Niet mee hoeven doen	7
Moeilijk om anders te zijn	8
Nieuwe fantasie	8
Elke dag een nieuw gedicht	9
Van Utrecht naar Den Haag	9
Zolang er honger is	10
Geen mening over mensen	10

Welkom

Misschien ben je uit gewoonte hier gekomen,
omdat je het gewend bent.

Misschien ben je hier
omdat je het van anderen moet
of omdat je het voor anderen wilt doen.

Misschien ben je hier uit vrije wil
en heb je bewust ervoor gekozen
om nu geen andere dingen te doen maar hier te zijn.

Misschien ben je hier voor de rust,
misschien voor de rituelen of voor de muziek.

Waarom je hier ook bent:
het is goed dat je er bent.
Als jij er niet was,
zou je stoel leeg zijn.

Kleur in je leven

*Kon ik een beetje verdriet
van je wegnemen:
ik zou het meteen doen.*

*Kon ik iets overnemen
van de last van je schouders:
je zou verbaasd zijn hoe sterk ik ben.*

*Kon ik je morgen
meer vertrouwen en zekerheid geven:
ik zou het vandaag nog doen.*

*Kon ik je vrolijk maken
met een paar woorden:
ik zou geen minuut meer stil zijn.*

*Ik wil je een bloem geven
zodat er meer kleur komt
in jouw en in mijn leven...*

Beperkingen als talenten

Er was eens een liedjesschrijver die er maar niet in slaagde om een liedje te schrijven. Hij schreef de mooiste zinnen, maar als hij deze mooiste zinnen op muziek wilde zetten, verloren de woorden hun vloeiende klanken en bleef er niets van over. Desondanks was hij toch een liedjesschrijver, dat wist hij zeker. Ooit zou het hem lukken...

Een eindje van hem vandaan woonde ook een liedjesschrijver. Ook hem lukte het niet om een lied te schrijven. Hij schudde met het grootste gemak de mooiste melodieën uit zijn mouw, maar op het moment dat hij er woorden bij wilde bedenken, verdween elke beweging uit zijn melodieën. Desondanks was ook hij een liedjesschrijver, al had hij in zijn hele leven nog geen lied geschreven.

Op een dag kwamen ze elkaar per ongeluk tegen. Ze kenden elkaar niet en wisten niet van elkaar dat ze beiden liedjesschrijver waren. Ze stonden achter elkaar in de rij voor een concert, en het toeval wil dat ze ook naast elkaar zaten in de zaal. In het begin wisselden ze alleen de verplichte blikken met elkaar uit. Beiden dachten, hoe het zou zijn wanneer zij op het toneel stonden. En beiden voelden ze zich miskend, omdat de ander hier niets van wist.

Na het concert liepen ze achter elkaar de zaal uit. De ene liedjesschrijver bedacht ondertussen twee van zijn mooiste zinnen, en net op hetzelfde moment kwam er een vloeiende melodie uit de mouw van de ander. De zinnen en de melodie pasten wonderbaarlijk goed bij elkaar: ze stelden zich aan elkaar voor en besloten om samen liedjes te gaan schrijven.

De moraal van het verhaal is niet dat iedereen zijn eigen talenten heeft, maar zijn eigen beperkingen. Gelukkig de mens die in zijn eigen beperkingen de ruimte vindt voor talenten van anderen.

Beeld van mensen

Je vormt je een beeld van een mens
en in dat beeld stoot je hem of haar af.
Het beeld dat je je vormt,
klopt vaak niet.
Je kent de mens niet persoonlijk
in zijn of haar mens-zijn.

Het ware beeld van mensen
wordt door liefde getekend.
Liefde die ons zegt:

*ieder mens is de moeite waard
ieder mens moet bemind worden.*

Stoepkrijt

Vandaag neem ik alle stoepkrijt
die ik maar kan krijgen,
want ik wil overal kunnen schrijven
wat ik niet meer wil verzwijgen.

Zoals Jezus ooit heeft geschreven
in het losse, mulle zand,
zo neem ik aan gesprekken deel
uit losse pols en losse hand.

Ik doe het niet met verf,
verf is zo definitief.
Krijt is tijdelijk, spoelt weg,
dat is me net ze lief.

Wanneer ik mensen hoor praten
en oordelen over elkaar,
dan haal ik mijn stoepkrijt tevoorschijn
en schrijf op het grijs trottoir:

*‘Wie ben jij om te oordelen?
Jij bent God toch zeker niet?
Als God van alle mensen houdt,
waarom doe jij God dan verdriet?’*

Het liefste van alles

Liever
uitgelachen worden
(ook al is het vervelend)
dan niet gezien worden
(want dat is nog vervelender).

Liever
gepest worden
(ook al doet het pijn)
dan niet gezien worden
(want dat doet nog meer pijn).

Maar het liefste van alles
geaccepteerd worden.

Laat jezelf niet middelen

Je bent geen gemiddelde Nederlander,
je bent geen doorsnee-burger.
Je bent geen kopie,
je bent een origineel.

Al lijkt jouw mening
op de mening van anderen:
het is en blijft jouw mening
en je hebt er recht op.

Wees wel zuinig op je woorden:
laat je niet door anderen voorschrijven
wat je moet denken.

Wees zuinig op je eigen woorden:
praat anderen niet na
en twijfel niet aan jezelf
als je geen instemming vindt.

Want:

je bent geen gemiddelde in een grafiek,
je bent geen doorsnee-mens.
Je bent wie je bent: zo hoor je te zijn.

Ik vind je lief

Vogels hoor je vaak zingen
maar nog nooit heb ik gehoord
dat ze 'Ik hou van jou' floten.
Bloemen zeggen veel
maar ik heb ze nog nooit
'Ik vind je lief' horen zeggen.
Mensen kunnen dat wel, maar:
waarom doen ze dat niet vaker?

Een uitgelezen kans

Een dag dat je niet hebt gezien
hoe mooi de wereld is geworden,
een dag dat je niet de lucht
van vrijheid hebt ingeademd,
een dag dat je niet hebt laten horen
hoeveel je van de mensen houdt:

zo'n dag is een gemiste kans.

Een dag dat je nog niet hebt gezien
hoe mooi de wereld is geworden,
een dag dat je nog niet de lucht
van vrijheid hebt ingeademd,
een dag dat je nog niet hebt laten horen
hoeveel je van de mensen houdt:

zo'n dag is een uitgelezen kans:

om te zien hoe mooi de wereld is geworden
om de lucht van vrijheid in te ademen
om te laten horen hoeveel je van de mensen houdt.

Niet mee hoeven doen

Het liefste
gewoon ergens
langs de kant zitten.
Zonder mee te moeten doen
kijken en luisteren
naar alles om me heen.

Zo een stukje van de wereld zijn:
Daar heb ik vrede mee.

Moeilijk om anders te zijn

*Wat is het toch moeilijk
om anders te zijn.*

Wat is het toch moeilijk
om je niet te laten leiden
door de verwachtingen
die andere mensen van je hebben.

*Wat is het toch moeilijk
om anders te zijn.*

Wat is het toch moeilijk
om je niet te storen
aan wat andere mensen
van je denken en over je zeggen.

*Wat is het toch moeilijk
om anders te zijn.*

Wat is het toch moeilijk
om je eigen plan te trekken
en je eigen weg te gaan –
niet die van anderen.

Nieuwe fantasie

Ze zullen altijd tegen je zeggen:
'Voor wat hoort wat, want dat hoort zo.'
Ze zullen altijd uit willen leggen:
sta op je rechten, dan kom je nooit te kort.
*Doe daar niet aan mee, doe het andersom:
geef mensen meer dan ze durven verwachten.
Dus: in plaats van steeds op je strepen staan,
langer met ze meegaan dan zij wel van je dachten.*

Wij hebben mensen nodig met nieuwe fantasie.

Ze zullen altijd tegen je zeggen:
'Oog om oog en tand om tand'.
Ze zullen altijd uit willen leggen:
sla van je af en gebruik toch je verstand.
*Doe daar niet aan mee, doe het andersom:
ga op mensen af die van jou af willen komen.
Ook als ze je wegslaan: blijf in de buurt,
want ze hebben nodig waar zij zelf niet toe komen.*

Er zijn mensen nodig met nieuwe fantasie.

Elke dag een nieuw gedicht

Het leven is niet te verklaren
alle wetenschap ten spijt.
Al wat we doen, is leven ervaren
samen en in eenzaamheid.

Ik voel ons méér dan exemplaren
van een menselijke soort.
Zo wil ik jou, mij niet verklaren.
Jij verdient een beter woord.

Ik wil je zingen zoals ik het zie,
niet in de woorden van biologie.
Veel liever ben ik met jou poëzie.

De tijd schrijft elke dag een nieuw gedicht.
Als leven schaduw is, ben jij het licht:
je ogen geven God vandaag gezicht.

Van Utrecht naar Den Haag

(en vice versa, maar op de heenreis rijmt het beter)

Het kan een man of vrouw zijn
die reizend in een sneltrein
van Utrecht naar Den Haag
je aanspreekt met de vraag: 'Zijn we er al?'

Het kan een paard zijn in de wei,
je flitst eraan voorbij
van Utrecht naar Den Haag.
Het paard kijkt loom en traag: 'Ben je er al?'

Aan de andere kant van het raam
kijkt je spiegelbeeld je aan
van Utrecht naar Den Haag,
het kriebelt in je maag: 'Ben ik er al?'

't Is alsof op zo'n moment
wanneer jij er nog niet bent
het leven tegen je zegt:
'Jij bent nog onderweg, maar ik ben er al.'

Zolang er honger is

Zolang er in de wereld
ergens honger is,
zolang er onder mensen
dorst naar water is,
zolang spreekt Gij ons aan:
'Mens, waar ben je?'

Zolang een kind geen toekomst
voor het leven heeft,
zolang een kind op aarde
van het toeval leeft,
zolang spreekt Gij ons aan:
'Mens, waar ben je?'

Zolang er mensen helpen,
klaarstaan voor elkaar,
zolang er mensen zorgen
in woord en gebaar,
zolang spreekt Gij ons toe:
'Mens, ik ken je.'

Zolang de nood gezien wordt
en de vraag gehoord,
zolang het leed van anderen
onze rust verstoort,
zolang spreekt Gij ons toe:
'Mens, ik ken je.'

Geen mening over mensen

Je kunt van alles 'vinden'.
Je kunt de regen verfrissend vinden
en de warme zon een weldaad,
een drukke dag een uitdaging
en een rustige dag een verademing.
Het is jouw ervaring, het is jouw beleving.

De een wandelt graag door het bos,
de ander voelt zich thuis in de stad.
Sommigen gaan op in een film,
anderen trekken zich terug in een boek.
Verschillende mensen, verschillende ervaringen.

*Maar van jou kan ik niets vinden,
van jou mag ik niets vinden
want jij bent die je bent.*

Waarom zou ik een mening hebben
over jouw kapsel of jouw bril?
Waarom moet ik een mening hebben
over je kleding of hoe jij loopt?

Wie ben ik om een mening te hebben
over jouw vriend of vriendin
zolang jij van hem of haar houdt?
Wie ben ik om een mening te hebben
over het leven dat jij leidt
en dat soms al moeilijk genoeg kan zijn?

*Over van alles en nog wat
kan en wil ik een mening hebben
maar niet over mensen.*

Over mensen geen mening.